

Idet jeg henviser til de Bemærkninger, der ved tidligere Lejligheder fra vore Side har været fremsat i denne Forbindelse, skal jeg i Dag fatte mig i størst mulig Korthed. Jeg vil blot henvide til, at Baggrunden for vort Forslag er — foruden den nuværende økonomiske Situation selvfølgelig — den store urimelige Forskydning, den Reduktion, der har fundet Sted i de gældende Toldsatser, som er i Kraft i Henhold til Toldloven af 1908. Medens alle øvrige Statsindtægter, Skatter, Porto, Jernbane- og øvrige Afgifter o. s. v., forlængst er hævet gradvis og i Overensstemmelse med det almindelige Priseniveau Forhøjelse, altsaa i Overensstemmelse med Pengenes synkende Værdi, er der i vor Toldlov en overvejende Mængde Satser, der endnu den Dag i Dag er fuldkommen de samme, som da de fastsattes i 1908. Denne Reduktion, som Tiden og Forholdene saaledes har medført i vore Toldindtægter, er en Urimelighed i al Almindelighed, en Uretfærdighed mod de Erhverv, der kom i Betragtning ved Toldloven af 1908, og en Uretfærdighed mod Statskassen. Jeg skal tillade mig efter de Oplysninger, der fra Statistisk Departement blev givet det saakaldte Guld-toldsudvalg om Virkningerne af Guld-toldens Indførelse, at minde om visse Kendsgeminger.

Statistisk Departement oplyste den Gang, at for det saakaldte Normal-Husholdningsbudget, som ligger til Grund for Pristallets Beregning, et Budget, der nu andrager 4 100 Kr., vil den Forøgelse, der vil blive Følgen af Guld-toldens Indførelse, andrage 24 Kr. aarlig. Samtidig oplystes det, at det Toldbeløb, der af det paagældende Normalbudget paa 4 100 Kr. svares nu, maa antages at andrage 36 Kr. aarlig. Dette beder jeg stillet overfor den Kendsgerning, at det samme Husholdningsbudget, som i 1914 udgjorde 2 000 Kr., den Gang svarede 35 Kr. i Toldbeløb. Medens altsaa selve Indtægten for den paagældende Husholdning er steget til godt det dobbelte, udredes der kun 1 Kr. mere i Toldbeløb, nemlig 36 Kr. nu mod 35 Kr. i 1914. Nu kan man selvfølgelig sige, at dette er kun et Gode, og jeg ved alt for vel, at der ogsaa i dette høje Ting vil findes mange, der vil sige, at det er et Gode. Men naar man samtidig erindrer, at de paagældende Repræsentanter for de saakaldte brede Lag i Samfundet har maattet bøde derfor i Form af de direkte Skatters Forhøjelse, vil man vistnok være nødt til at anlægge en noget anden Vurdering. Thi det direkte Skattebeløb, der i 1914 belastede det saa-

kaldte Normalbudget, androg 75 Kr. Nu er dette Beløb steget til 225 Kr. om Aaret, og samtidig med Reduktionen, eller rettere sagt den udeblevne Stigning i det Toldbeløb, som altsaa hviler paa det brede Forbrug, maa det ikke glemmes, at navnlig det brede, arbejdende Folk i høj Grad betaler den sideløbende Svækkelse af vor økonomiske Produktionskraft, af vor Konkurrencedygtighed, af vor Evne til selv at skabe og frembringe Produkter og Varer her til Lands, af vor Konkurrencedygtighed baade hjemme og ude, og at dette i høj Grad tynger paa det brede Folks Indtægter og Evne til at skaffe sig forøgede Goder og efter min Mening i alt Fald er en stærkt medvirkende Aarsag til hele den økonomiske Blodfattigdom, som vort Samfund i saa høj Grad lider under. Jeg tror derfor, at Glæden, hvis en saadan findes — og jeg er desværre klar over, at der findes en saadan Glæde —, ved den automatiske, ufrivillige og absolut uretfærdige Reduktion af vore Toldsatser ikke er berettiget.

Med Grundlag i det her fremførte Forhold har vi ment, at det var i den nuværende økonomiske Situation en Selvfølge som et afgørende, ingenlunde som et eneste, Middel mod Valutamisøren, mod hele vor økonomiske Vanskelighed at føre disse Toldsatser à jour. Vi har ikke ment at ville føre dem à jour efter selve Varepriseniveauet, hvad der egentlig var det rimelige, idet selvfølgelig Toldsatserne i 1908 var sat i Forhold til de da gældende Varepriser. Det vilde over en Bank betragtet betyde en Fordobling af Toldindtægterne, men vi er klare over, og Arbejdet i det store Toldudvalg har vist os det med al ønskelig Tydelighed, at en saadan over en Bank Fordobling af Toldsatserne vilde medføre saa store Urimeligheder og Uretfærdigheder, at der, for at man kunde bygge en virkelig à jour Føring af Toldloven derpaa, maatte et stort og gennemgribende Arbejde til, et Arbejde, som jeg haaber, tror og fuldt ud venter vil før eller senere melde sig med uafviselig Styrke for den danske Rigsdag. Men dette Punkt har vi ikke ønsket at sætte paa Programmet i Valutasituationen. Vi har ønsket at foreslaa en Opførelse efter Guldparitet, efter Kronens Guldværdi som et let iscenesætteligt Middel, som et Middel, der automatisk vil bortfalde, efterhaanden som Hensigten naas, nemlig at Kronen bringes op i Pari. Med Kronens nuværende Guldprocent vil det betyde et øjeblikkeligt Tillæg af 60 pCt. til de gældende Toldsatser, medens en virkelig à jour Føring af 1908-Loven